

20 04 2017

Ref. nr. 249

Aviz
la proiectul de lege pentru modificarea
și completarea unor acte legislative
(nr. 223 din 11.07.2017)

Examinând proiectul de lege menționat, în mod prioritar, prin prisma prevederilor art. 54 din Regulamentul Parlamentului și Legii nr. 780/2001, Direcția generală juridică expune următoarele.

I. Observații cu caracter general

1. Proiectul de lege a fost înaintat de către Guvern, fapt ce corespunde prevederilor art. 73 din Constituție și art. 47 din Regulamentul Parlamentului.

2. Domeniul dat ține de competența Parlamentului și este în concordanță cu art. 66 din Constituție.

3. Prin natura relațiilor sociale reglementate, inițiativa legislativă face parte din categoria legilor organice.

4. Potrivit notei informative la proiect, scopul elaborării acestuia constă în implementarea și ajustarea legislației în vigoare la prevederile Legii nr. 131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

II. Privitor la concordanța proiectului de lege prevederilor legislative și respectării normelor de tehnică legislativă, invocăm următoarele obiecții și propuneri.

1) Art. I:

a) art. 10:

- pct. 2, cu referire la documentul care necesită a fi prezentat pentru a fi eliberată licența, textul propus spre substituție se referă la prezentarea „**declarației**” pentru eliberarea/prelungirea licenței, pe când varianta actuală a acestui punct prevede prezentarea „**cererii**” pentru eliberarea licenței. Legea nr. 451/2001 privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, la art. 14 prevede prezentarea „cererii” pentru eliberarea/prelungirea licenței. Deși Legea nr. 451/2001 se propune a fi abrogată prin proiectul de lege nr. 192 din 13.06.2017 (Art. XCI din proiect), adoptat în prima lectură la data de 30.06.2017, totuși considerăm necesar a atenționa asupra invocării neuniforme a documentului necesar eliberării licenței chiar în textul proiectului de lege nr. 192 din 13.06.2017, după cum urmează: la Art. II prin modificarea art. 14² din Legea nr. 1456-XII din 25.05.1993 cu privire la activitatea farmaceutică se propune, ca pentru obținerea sau prelungirea licenței, solicitantul depune o „**declarație**”, la Art. XVII, prin

completarea Legii nr.1347-XIII din 09.10.1997 privind deșeurile de producție și menajere cu art. 20¹ se prevede depunerea „**cererii**” pentru obținerea licenței, iar la Art. LVI, la art. 32 din Legea nr. 278-XVI din 14.12.2015 privind controlul tutunului se propune, ca pentru obținerea/prelungirea licenței, solicitantul depune „**cerere/declarație**”.

În același context, întrucât prin proiectul de lege nr. 192 din 13.06.2017, Legea nr.451/2001 se propune a fi abrogată, iar toate reglementările ce țin de licențierea activității de întreprinzător se propun a fi reglementate în Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, prin Art. LXVI din proiect se propune amendarea Legii nr. 160/2011, care la capitolul denumirii documentului necesar pentru obținerea licenței, de asemenea nu se conține o unificare în acest sens. Drept exemplu, invocăm art. 6 alin. (1¹), unde se propune, ca autoritatea emitentă este obligată să recepționeze și să înregistreze **cererea** de solicitare a unui act permisiv, iar la art. 4¹, se propune, ca licențele să fie atribuite la categoria de acte permissive.

Totodată, la art. 12⁶ alin. (2) din același articol al proiectului de lege vizat, se utilizează „**cererea și/sau declarația**”, la alin. (2) lit. a) – „**cererea/declarația**”, la alin. (3) – „**declarația**”, iar la alin. (6) – „**declarația sau cererea**”.

Ca rezumat al celor invocate, considerăm necesar coroborarea propunerilor înaintate cu proiectul de lege nr. 192 din 13.06.2017 în sensul indicării unice a denumirii actului necesar pentru obținerea licenței.

Cu referire la prezentarea cererii pentru „**eliberarea/prelungirea**” licenței, relevăm că potrivit Art. LXV din proiectul nr. 192/2017 ce vizează modificarea și completarea Legii nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, art. 12⁷ prevede „**eliberarea sau prelungirea licenței**”, iar art. 12⁸ – „**reperfectarea licenței**”. Pentru motivul expus, sugerăm reanalizarea sintagmei „eliberarea/prelungirea licenței” în sensul completării acesteia cu „reperfectarea” licenței.

- pct. 7, s-a produs o eroare de tastare, respectiv „Ministerul finanțelor”;

b) art. 12 pct. 4, cu referire la utilizarea termenului „prescripție inspectorială”, reiterăm că Legea nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, la art. 29 alin. (1) dispune, că organul de control include în procesul-verbal o „**prescripție**” privind înlăturarea acestor încălcări, iar termenul „prescripție inspectorială” nu se cuprinde în legea respectivă. Întrucât pentru aplicarea normei propuse la acest punct se face trimitere la Legea nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, recomandăm definirea termenului „prescripție inspectorială” la art. 2 din Legea nr.131/2012. Obiecția este valabilă și pentru Art. IX, pct. 17, art. 220² din proiectul de lege vizat.

De asemenea, pentru un spor de precizie normativă, sugerăm eliminarea parantezelor (Art. I, pct. 2. din proiect).

2) Art. III :

a) pct.1, norma de completare a art.133 alin.(2) cu pct.14¹) urmează a fi revăzută sub aspect redacțional, deoarece redacția propusă nu asigură înțelegerea corectă a sensului exact al normei în raport cu scopul urmărit, generând riscuri de

interpretări diferite și contradictorii. Or, scopul normei este de a limita Serviciul Fiscal de Stat în exercitarea unor atribuții de administrare fiscală a contribuțiilor de asigurări sociale de stat și a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, acestea fiind limitate doar la efectuarea controlului calculării corecte și virării în termen, cu aplicarea sancțiunilor pentru aceste încălcări. În acest caz, se va preciza care sunt "regulile respective", care va fi procedura și competențele de restituire a sumelor plătite în plus, de constatare a încălcărilor, de examinare a contestațiilor, etc.

Referitor la normele de completare a art.133 cu alin.(5) din Codul fiscal și a art.17² din Codul vamal (*pct.1 al Art. VI* din proiect), care prevăd *posibilitatea Serviciului Fiscal de Stat și Serviciului Vamal de a presta servicii publice administrative contra plată, lista și tarifele cărora fiind aprobate de Guvern*, menționăm necesitatea unei argumentări și examinări suplimentare ale acestora în vederea neadmiterii riscurilor de interpretări diferite. În lipsa unor informații concrete privind caracterul *serviciilor publice administrative* ce urmează a fi prestate contra plată, atenționăm asupra inadmisibilității modificării sensului și conceptului inițial al noțiunii de *servicii publice administrative* atribuit prin Legea nr.98/2012 privind administrația publică centrală de specialitate și neadmiterea perceperii unor plăți pentru serviciile publice administrative atribuite competențelor de bază instituției publice respective, finanțate în acest scop de la bugetul de stat, conform art.35 din aceeași Lege. La examinarea normelor invocate se va ține cont de prevederile art.6 ale Legii nr.235/2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător, care stabilește în mod expres, că plățile pentru serviciile prestate și actele eliberate întreprinzătorilor de către autoritățile administrației publice și alte instituții cu funcții de reglementare și control se stabilesc prin legi, cu indicarea serviciului, a actului, a mărimii taxei pentru aceste servicii și acte.

Pornind de la principiul invocat, art.15 alin.(4) din Legea nr.98/2012 prevede, că Guvernul stabilește nomenclatorul serviciilor publice prestate persoanelor fizice și juridice de serviciile de stat subordonate ministerelor, mărimea *taxelor* la serviciile prestate contra plată, precum și modul și direcțiile de utilizare a mijloacelor speciale după tipurile lor, cu excepția cazurilor în care aceasta ține de competența Parlamentului, în conformitate cu Legea nr.160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător.

Anterior autorii au propus la art.4 alin.(5) din proiectul de lege privind Serviciul Fiscal de Stat, nr.201 din 11.05.2016, o altă soluție juridică discutabilă: "Serviciul Fiscal de Stat furnizează gratuit oricăror autorități/instituții bugetare și contribuabilului informația în limitele prevederilor legale, în formatul disponibil Serviciului Fiscal de Stat. În cazul în care informația solicitată urmează a fi prelucrată, sau solicitată de alte persoane decât contribuabilul și autoritățile/instituțiile bugetare, aceasta va fi furnizată contra plată. Nomenclatorul serviciilor contra plată prestate de către Serviciul Fiscal de Stat și tarifele la acestea se aprobă de Guvern". Această obiecție este valabilă și pentru Art. XI pct.1 din actualul proiect de lege, referitor la norma de completare a art.10 din Codul

transporturilor rutiere cu alin. (5), în partea ce ține acordarea Agenției Naționale Transport Auto a posibilității de a presta servicii cu plată, iar lista și tarifele acestora urmează a fi aprobate de Guvern;

- b) pct.3 și Art. VI pct.2, care prevăd completarea Codului fiscal cu art.241 și a Codului Vamal cu art.18, menționăm următoarele obiecții:

1. Normele propuse în proiect nu se încadrează după structură și conținut în actele legislative supuse modificării și completării, încălcând principiile de oportunitate, coerență, consecvență și echilibrului între reglementările concurente, precum și a principiilor de concordanță a cadrului juridic existent și a sistemului de unificare și codificare a legislației, stabilite la art.4 din Legea nr.780/2001.

Astfel, *normele Art.III pct.3 nu sunt racordate la Capitolul 17 "Contestațiile" din titlul V al Codului fiscal*, care reglementează la art.267-274 procedura de contestare a deciziilor Serviciului Fiscal de Stat sau a acțiunii funcționarului fiscal, iar *normele propuse la Art.VI pct.2, nu sunt racordate la Secțiunea a 47-a "Calea administrativă de atac al actelor administrative, acțiunilor sau inacțiunilor organelor vamale și ale colaboratorilor vamali" din Codul vamal (art.288-art.294).*

Considerăm că, atât *Capitolul 17 din titlul V al Codului fiscal*, cât și *Secțiunea a 47-a din Codul Vamal* pot fi completate cu reglementări suplimentare care să prevadă că examinarea cererii prealabile (de contestare) se efectuează de către Consiliul Național de Soluționare a Disputelor (în continuare - Consiliul Național), constituit în conformitate cu prevederile Legii nr.131/2012 care activează în baza unui regulament aprobat de Ministerul Finanțelor.

2. Denumirea articolelor nu corespunde cu conținutul acestora, fapt ce impune necesitatea divizării reglementărilor cuprinse în acestea în articole separate, cu concretizarea denumirii Consiliului Național, cu delimitarea normelor referitoare la constituirea, componența și activitatea Consiliul Național, de norme de reglementare a procedurii de depunere și de examinare a cererilor de contestare a actelor serviciilor respective, având obiecte diferite de reglementare.

În acest context, în cazul în care nu se va considera oportun sugestiile expuse anterior de completare a Codului Fiscal, respectiv a Codului Vamal, sugerăm ca alin. (3)-(7) și alin. (9) să fie reglementate într-un articol distinct consacrat organizării și desfășurării activității Consiliului Național, fiindcă deși, prevederile acestora reies din dispozițiile alin. (1) și (2), după denumirea articolului, la conținutul acestuia pot fi raportate doar alineatele (1) și (2).

De asemenea, relevăm, că alineatele (8) și (9) nu redau cu claritate în ce constă „decizia pe marginea contestației”, precum și „decizia Consiliului este emisă”. La alin. (9) se poate deduce, că după examinarea cererii prealabile de contestare, Consiliul va emite decizia, dar acest fapt urmează a fi expus cu precizie în redacția acestui alineat. În plus, pe tot cuprinsul articolului se utilizează „cererea prealabilă de contestare”, iar la alin. (9) – „cererea de contestare”. În același timp, sugerăm ca alin. (8) să fie plasat după alin. (3).

3. Denumirea diferită a subiecților supuși controlului. Spre exemplu, invocăm alin. (1) unde se utilizează „**persoana supusă controlului**”, la alin. (2) lit.

a) – „solicitantul”, iar la alin. (11) – „contribuabilul”, inexactități ce pot crea confuzii în aplicarea normelor procedurale.

4. Normele cuprinse la articolele menționate ce delimitează obiectul și subiecții contestațiilor bazate pe criteriile privind suma obligației fiscale (de peste 100 mii lei - pentru persoanele juridice, 50 mii lei - pentru persoanele fizice), suma obligației vamale (de peste 500 mii lei - pentru persoanele juridice, 250 mii lei - pentru persoanele fizice) și de acceptul imperativ de divulgare a datelor ce constituie secret comercial, fiscal, bancar în cadrul examinării contestațiilor, examinarea cărora va fi atribuită la competența Consiliului, denaturează conceptul atribuit prin Legea nr.131/2012 normelor de reglementare privind contestarea controlului și/sau rezultatelor acestuia și nu pot fi acceptate în redacția propusă.

Criteriile menționate nu sunt clare și sunt lipsite de orice argumentare din partea autorilor contrar prevederilor art.20 din Legea nr.780/2001. Nu este clar, din care considerente au reieșit autorii la determinarea diferitor sume ale obligațiilor fiscale și vamale.

Cât privește păstrarea secretului comercial, fiscal, bancar de către membrii Consiliului, menționăm necesitatea reglementării obligației de păstrare a acestora de către reprezentanții asociațiilor din mediul de afaceri. În acest sens, urmează a fi examinată posibilitatea de completare a Legii nr.131/2012 cu reglementările de rigoare. Obligațiile de păstrare a secretului fiscal a Serviciului fiscal de Stat și a Serviciului vamal sunt reglementate la art.129 pct.19), art.136 pct.18), art. 155 alin. (1) lit. e), art.226 alin.(11) – (14) din Codul fiscal.

5. De asemenea, atenționăm, că normele propuse la Art. III pct.3 și Art. VI pct.2 din proiect, deși sunt similare, conțin însă reglementări diferite (a se vedea normele propuse la art.241 alin.(2) și alin.(7) - alin.(11) la Codul fiscal, în raport cu art.18 alin.(7) - alin.(9) la Codul vamal), iar adoptarea acestora în forma propusă ar putea crea un precedent inadmisibil pentru legislația în vigoare.

6. Art.30 din Legea nr.131/2012 dispune în mod imperativ că *”Examinarea petițiilor și contestațiilor, conform procedurii prealabile în contenciosul administrativ, depuse de persoana controlată la organul de control se efectuează doar în cadrul consiliilor de soluționare a disputelor, a căror funcționalitate este asigurată de către conducătorul organului de control. Consiliile de soluționare a disputelor funcționează în cadrul organului de control, iar din componența acestora fac parte, în mod obligatoriu, cel puțin un reprezentant al asociațiilor din mediul de afaceri (cu relevanță pentru domeniul de control sau aspectele contestate), conducătorii principalelor subdiviziuni din cadrul organului de control și reprezentantul autorității publice centrale aferente domeniului.”*.

Astfel, norma menționată nu permite adoptarea de derogări cu delimitări pe domenii de competență sau orice alte criterii financiare sau de informare. Orice condiționare riscă a fi supusă controlului constituționalității pe criterii de discriminare și de limitare a drepturilor stabilite de lege.

7. Pentru a exclude tălmăcirile diferite și contradictorii care vor duce la adoptarea unor norme juridice diferite privind modul de constituire și de activitate a Consiliului, pentru fiecare organ de control prin norme juridice speciale în

domeniul respectiv, precum și la aplicabilitatea neuniformă a principiilor și reglementărilor Legii nr.131/2012, considerăm oportună examinarea posibilității de completare a acesteia cu norme suplimentare în vederea concretizării aspectelor generate de proiectul de lege supus avizării.

3) **Art. VII** pct.2, prin care se propune modificarea art.17 alin.(3) din Legea nr.1593/2002 cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, reiterăm observația cuprinsă la Art. IV în mod corespunzător. Or, în proiectul de lege nr.353/2016 (Art. IV pct.2), se propune **abrogarea art.17 alin.(3) din Legea nr.1593/2002.**

Totodată, cu titlu de informare, menționăm că potrivit Art. VII pct.2 și Art. VIII alin.(1) din Legea nr.123/2017, **abrogarea art.17 alin.(3) din Legea nr.1593/2002 va intra în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.**

Notă: Legea nr.123/2017 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, urmează a fi publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

În același timp, atenționăm că prin proiectul de lege nr. 94 din 29.03.2017, adoptat în lectura a doua la data de 14.07.2017, la Art. IV de asemenea se propune modificarea art. 17 alineatele (1) și (2) din Legea nr. 1593/2002 cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală.

4) **Art. IX:**

a) pct. 5, art. 197:

- alin. (6), modificarea necesită a fi coroborată cu Art. LXXXIX din proiectul de lege nr.192/2017, unde la art. 23 alin.(5) se utilizează „Registrul operatorilor de transport rutier”;

- alin. (12), privitor la excluderea „licențierii” din dispoziția acestui alineat, reiterăm necesitatea corelării modificării respective cu modificările înaintate la Codul transporturilor rutiere prin proiectul de lege nr. 192/2017 (Art. LXXXIX), unde la pct. 37 se modifică art. 86 alin. (1), prin care se propune substituirea „licenței” cu „înregistrarea prealabilă în Registrul operatorilor de transport rutier”. Astfel, dacă „licența” se exclude din categoria actelor necesare pentru practicarea activității în domeniul transportului rutier, devine necesară revizuirea sintagmei „licența/autorizația respectivă” utilizată în dispoziția acestui alineat.

Totodată, întrucât prin dispoziția acestui alineat se face referință la art. 86, art. 94 alin. (1) lit. e) și f), la art. 110, art.118 și art. 125 din Codul transporturilor rutiere, menționăm că prin proiectul de lege nr. 192/2017 (Art. LXXXIX), se aduc modificări art. 86, art. 94 alin.(2), art. 110 și art. 118 din Codul transporturilor rutiere, iar din analiza textuală a acestor propuneri, se deduce că activitățile care erau supuse autorizării se propun a fi desfășurate doar cu înregistrarea în Registrul operatorilor de transport rutier. De aceea, sugerăm corelarea modificărilor propuse la alin. (12) cu proiectul de lege nr. 192/2017;

- alin. (22), cu referire la utilizarea sintagmei „transport rutier public”, se impune corelarea sintagmei respective cu clasificarea transporturilor rutiere

prevăzută la art. 4 din Codul transporturilor rutiere, unde „transportul rutier public” nu se enumeră la categoria respectivă;

b) pct. 17, art. 220², pentru o exprimare proprie stilului normativ, cuvintele „al activității” sugerăm a fi substituite cu cuvintele „asupra activității”;

c) pct. 27, art. 407 alin. (3), în partea ce ține de invocarea „Agenției Navale”, reținem, că potrivit Art. II, art.5 din proiectul de lege pentru modificarea și completarea unor acte legislative, nr. 170 din 02.06.2017, administrarea de stat în domeniul transportului naval se efectuează de organul central de specialitate prin intermediul Agenției Navale a Republicii Moldova pentru care motiv, sintagma „Agenției Navale” urmează a fi substituită cu sintagma „Agenției Navale a Republicii Moldova”. Reiterăm observația și pentru Art. X, pct. 1, art. 3 alin. (1);

d) pct. 30, în partea ce ține de abrogarea art. 418¹, atenționăm că prin proiectul de lege nr. 194 din 13.06.2017, la Art. XXIV pct. 21, de asemenea se propune abrogarea acestui articol.

5) Art. XII:

a) în contextul păstrării în textul Legii nr.181/2014 a reglementărilor privind inspectarea financiară, competență atribuită în continuare Ministerului Finanțelor, se va argumenta *omiterea în textul normei art.78 alin.(2) a competenței de inspectare a disciplinei prețurilor și tarifelor reglementate de stat*. Nota informativă nu conține nici o explicație în acest sens. Această omisiune, fiind raportată la norma propusă la alin.(4) permite constatarea voinței de excludere a inspectării financiare din partea statului asupra respectării condițiilor prevăzute la art.20 alin.(6) din Legea nr.231/2010 cu privire la comerțul interior, generând riscuri de nerespectare a mecanismului stabilit de formare a prețurilor/tarifelor la produsele/serviciile de importanță socială. Ori, riscurile ce țin de nerespectarea reglementărilor legislației în aspectul dat în totalitate va fi pus în seama Agenției pentru Protecția Consumatorilor.

Din conținutul normelor propuse nu este clar scopul final și conceptul activității de inspectare financiară. Dat fiind faptul excluderii din textele actelor legislative a prevederilor exprese referitoare la inspectarea financiară, esența acestora și aplicabilitatea lor rămân a fi abstracte, fiind limitate prin norma alin.(4). Caracterul discreționar și lacunar al normelor menționate ce abilitază doar două persoane cu funcții de demnitate publică cu dreptul de aplicare, permit tălmăciri diferite și contradictorii, ce urmează a fi evitat, întru respectarea principiilor generale ale legiferării stabilite la art.4 din Legea nr.780/2001.

La examinarea Art. XII se va ține cont și de faptul că, modificările propuse pot crea o situație de incertitudine, fiind în contradicție cu principiul previzibilității, de asemenea poate afecta securitatea raporturilor juridice care, potrivit opiniei Curții Constituționale expuse prin Hotărârea nr.31/2016, trebuie privită cu mai mare strictețe în cazul regulilor cu implicații și consecințe financiare, încât cei vizați să cunoască precis întinderea obligațiilor impuse. De asemenea, se va ține cont și de pct.10 din Hotărârea Curții Constituționale nr.26/2010 care prevede că, pentru a corespunde celor trei criterii de calitate – accesibilitate, previzibilitate și claritate – norma de drept trebuie să fie

formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite. În caz contrar, cu toate că legea conține o normă de drept care aparent descrie conduita persoanei în situația dată, persoana poate pretinde că nu-și cunoaște drepturile și obligațiile. Într-o astfel de interpretare, norma ce nu corespunde criteriilor clarității este contrară art.23 din Constituție, care statuează obligația statului de a garanta fiecărui om dreptul de a-și cunoaște drepturile. Astfel, întru neadmiterea unor eventuale situații ce pot conduce în mod direct ori indirect la încălcarea reglementărilor constituționale, considerăm necesară examinarea suplimentară a aspectelor invocate supra;

b) la art. 78 alin. (3):

- lit. b), întru invocarea corectă a termenilor consacrați juridic în textul Legi nr. 131/2015 privind achizițiile publice, propunem substituirea sintagmei „regulile de achiziții publice” cu sintagma „regulile aplicabile achizițiilor publice”;

- lit. d), în partea ce ține de utilizarea sintagmei „gestionarea/utilizarea resurselor financiare și/sau a patrimoniului public”, pentru a fi în acord cu terminologia juridică utilizată la art. 78 și art. 79 din Legea nr. 181/2014, recomandăm substituirea sintagmei invocate cu următorul text: „gestionarea și utilizarea resurselor financiare” și „administrarea patrimoniului public”. Obiecția este valabilă și pentru lit. b) al acestui articol.

În concluzie, menționăm că proiectul de lege urmează a fi reanalizat, ținându-se cont de obiecțiile și sugestiile prezentului aviz. Totodată, dat fiind faptul că proiectul de lege urmează a fi coroborat cu proiectele de legi nr. 201 din 11.05.2016, nr. 353 din 10.08.2016 adoptat prin Legea nr. 123/2017, dar care are termene concrete de intrare în vigoare a acesteia, nr. 94 din 29.03.2017, nr. 191 din 13.06.2017, nr.192 din 13.06.2017, nr.193 din 13.06. 2017, nr.194 din 13.06.2017, pentru a fi adoptat fără a crea lacune legislative în contextul asigurării unor reglementări complete și evitării unor dificultăți în aplicare, sugerăm examinarea actualului proiect de lege doar după adoptarea și intrarea în vigoare a proiectelor de legi invocate supra.

Șef Direcție
Ion Creangă

Ex. I. Băieșu tel: 551
I. Gălușca
L. Sirețanu